

ffe endda uden Bevilling kan saas Benge til militære Foranstaltninger, og det føle vi os overbeviste om, at hverken Folket eller dets Repræsentanter nogen Sinde ville gaa ind paa". Vi vare altsaa klare over, at den Gang hverken Folket eller dets Repræsentanter nogen Sinde vilde gaa ind paa at lægge en Skat paa Ol, uden at det virkelig kom de mindre velstillede i Samfundet til Gode. Det havde vi stillet os klart, at ingen vilde gøre, og længere hen i Stykket have vi sagt, at vi ved en Toldreform absolut maatte stille Fordring om — hvad vi altid have holdt paa — at de indirekte Skatter gif ned i det mindste med Krigstoldens Beløb. Den har været oprøvet uretfærdig længe, og det holde vi fast paa; vi have holdt fast paa i Venstres Program, at de indirekte Skatter skulde gaa ned mindst med Krigsstattens Beløb, og det skrev vi uden ængstelig Hensyntagen til, at Indtægterne skulde gaa ned. Vi skulde altsaa lave en Toldreform, og vi sagde, at hvis det skulde gaa længere ned, skulde det imødekomes ved, at samtidig de militære Udgifter skulde nedsættes, og naar det ærede Medlem derfor vil faa en anden Mening ud af Programmet, er det med temmelig ond Vilje. Det er ikke loyalt refereret, ikke engang fair at tage saadanne Stykker ud af Sammenhængen.

**Formanden** (Høgsbro): Det ærede Medlem burde helst undgaa et saadant Udtryk, som at det ikke er loyalt.

**Bjerre:** Det ærede Medlem citerede længere hen i sit Foredrag Bibelen overfor mig. Ja hvis han citerede Bibelen paa samme Maade, som han citerede Venstres Program, kan jeg forsaa, at der er noget i, hvad jeg begyndte med at sige, at der er en vis Mand, som kan citere Bibelen paa mange Maader; den kan citeres baade til det Gode og til det Onde. Sagen er altsaa den, at min Stilling som Medlem af Venstres Bestyrelse ikke kommer paa nogen Maade i Strid med min Udtalelse her (Berntsen: Ja, men det er jo det stik modsatte!) Nej, paa ingen Maade. Jeg har sagt, at jeg vilde være med til at faa Sufferetolden ophævet, og det tror jeg, at alle ere enige om, og jeg har pointeret saa stærkt som muligt, at jeg var en Modstander af de indirekte Skatter, og denne Stilling er jeg ogsaa bleven angrebet af det ærede Medlem for; men naar jeg nu udtrykkelig har sagt, at jeg er en bestemt Modstander af de indirekte Skatter, saa ligger det i Sagens Natur, at jeg ogsaa er en Modstander af Sufferstatten, men der er en hel Del andre Skatter, som ere fuldt saa trykkende, og dem

er jeg ogsaa en Modstander af. Men skulde det komme til en virkelig Toldreform, saa er det klart, at jeg ogsaa er Modstander af Sufferetolden. Det ærede Medlem for Denke Amt's 7de Valgfreds sagde, at jeg paa mine Møder og andre saadanne Steder har særlig hævdet Sufferetolden, men jeg vil sige, at jeg har aldrig særlig pointeret, at Sufferetolden var den mest trykkende. Paa mine Møder omkring i Landet har jeg hævdet, at det værste ved den indirekte Beskatning var Beskatningen af Beskædningsgenstande, jeg har altid sagt, at denne Beskatning trykkede de smaa i Samfundet. Skatten paa Beskædningsgenstande er mere trykkende for de smaa i Samfundet end Sufferstatten. Det glæder mig, at der ikke er slaaet slet saa stærkt paa Konserverfabrikkerne, som der blev gjort lige straks. Man var saa begejstret for dette Forslag, fordi man mente, at det kunde faa en meget stor Betydning for disse Fabrikker. Siden jeg talte første Gang, have de ikke været slet saa stolte med Hensyn hertil (Stemmer: Jo!). Ja, de Herrer maa undskyld mig, men de vide jo meget godt, at de ikke kende Konserverfabrikernes Historie saa godt som jeg. Jeg har haft længe med denne Sag at gøre; jeg har siddet i Udvalget, da vi lavede Lovene og endvidere i Bestyrelsen, og jeg har haft Tro paa Sagens Gang med den Sufferstat, som vi have, og det har jo ogsaa vist sig, at Sagen godt kunde gaa, idet vi have faaet 5 pCt. af Pengene. Der er altsaa ikke noget at klage over. Det, jeg altid har pointeret, er, at vi skulle have Sufferetolden godtgjort, og det er rimeligt, at der ikke er det mindste i Vejen derfor. (Modsigelse af Bjørnbaek.) Na, ja, ja, er der saa meget i Vejen derfor, saa bliver der dog alligevel nogen Uretfærdighed tilbage. Jeg vil nemlig sige Dem, mine Herrer, at der jo alligevel bliver nogen Skat tilbage paa Sufferet, og det er jo dog en Uretfærdighed, at vi skulle svare Skat af en Vare, som vi indføre og udføre. Selv om vi derfor faa Tolden nedsat, skulle vi have Godtgørelse for det, som vi udføre. (M. Sørensen: De sagde jo, at det behøvedes ikke.) Ja, vi kunne godt klare os, men det var dog heldigt at faa en saadan Godtgørelse, ligesom det ogsaa var rimeligt at give den. Jeg mener, der er ikke nogen Grund til at tro, at vi ikke skulle faa den, ligesom der heller ikke fra Toldvæsenets Side er sagt nej til, at vi ikke kunne faa den. Det hele er kun strandet paa, at man ikke har kunnet finde en Form, hvorunder det hele kunde ordnes. Kunde vi blot faa en saadan Ordning bragt i Stand, vare vi bedre tjente dermed end at faa en Nedkættelse.